

han ikke havde været een af de Femten. Men, siges der, den der vil stille Ændringsforslaget, og som har bevirket 14 andre Medlemmer til at deeltage deri, vil jo paa den Maade blive forhindret fra at faae sit Ændringsforslag fremmet. Ja, men imidlertid er han derved ikke stillet værre end han vilde have været, om han ikke havde faaet florten dertil. Naar man endvidere siger, at han maaskee kunde have faaet 14 andre Medlemmer eller idetmindste 1, 2 eller 3 andre Medlemmer end dem, der ere traadte tilbage, til at understøtte Forslaget, saa ere vi her inde paa et andet Gebeet, paa et andet Terrain, saa ere vi inde paa det Spørgsmaal, om nogle af de Tilsteværende kunne indtage deres Plads, som ere traadte tilbage. Det indrømmer jeg, og derimod har jeg ingen Indsigelse gjort. Dersom der er Een, som melder sig, og siger: jeg indtager Pladsen, saa maa han kunne udfylde den, saa er der 15 Medlemmer, som understøtte Ændringsforslaget. Men naar dette derimod ikke indtræffer, saa er der virkelig ikke 15 Medlemmer længere, og saa er det ganske rigtigt, at den Enkelte, som paa et andet Stadium af Sagen, under andre Omstændigheder, har faaet 14 Medlemmer til at deeltage i Ændringsforslaget, saa er det aldeles rigtigt, siger jeg, at han ikke kan faae det fremmet, thi saa er der ikke længere 15 Medlemmer, som ønske at fremme det.

With: Naar et Ændringsforslag først er stillet, det være sig enten af 1 eller af 15, saa anseer jeg det for at være Forsamlingens Eiendoms, og dette Princip synes mig klart at være antaget i Forretningsregulativets § 11. Den modsatte Mening vilde ogsaa frembringe ganske besynderlige Resultater. Jeg sætter saaledes, at der var nogle Medlemmer, som ønskede at stille et Ændringsforslag til 3die Behandling, og at der var Andre i Salen, som ikke ønskede, at et saadant Forslag skulde stilles, saa kunde man tænke sig Muligheden af, at 15 af disse sidste Medlemmer kunde sige, at de vilde stille det, og derved affholde Andre i Forsamlingen fra at gjøre det. Det kunde være skeet planmæssigt, for i det Dieblik, Afstemning skulde skee, da at frafalde det, og da kunde de Enkelte, som sidde her splittede rundt

omkring, ikke faae Tid til at samle sig og stille et nyt Forslag, som desuden i de fleste Tilfælde vilde komme for sildigt. Jeg mener derfor, at, naar et Forslag først er stillet, skal det, naar selv kun eet Medlem forlanger det, ogsaa stilles under Afstemning.

Cultusministeren: Jeg maa i denne Sag ganske henholde mig til, hvad der er ytret af den ærede Rigsdagsmand for Holbøks 2det District (Tscherning). Det er ganske vist, at naar et Ændringsforslag er stillet, saa er det blevet Thingets Eiendom, men kun forsaavidt det holdes i Kraft. Det kan imidlertid holdes i Kraft enten af den, der oprindelig stillede Forslaget, eller af dem, der optage det. Spørgsmaalet er altsaa om, hvormange der behøves for at optage det, og jeg troer, at der behøves den samme Styrke til at holde Forslaget i Kraft, hvis det optages, som der hører til først at bringe det under Forhandling, og jeg seer ikke, at der kan være noget U hensigtsmæssigt heri eller Noget til Hinder derfor; thi det er jo vist, at er der en Stemning for at holde Forslaget i Kraft, er det muligt for Enhver i det Dieblik at træde til. Jeg er nemlig ogsaa fuldkommen entig med hvad der blev ytret af den samme ærede Rigsdagsmand om, at enkelte Medlemmer kunne træde til for at supplere de bortfaldne. Naar et Ændringsforslag er stillet af 15 Medlemmer, og et enkelt af disse 15 Medlemmer falder fra, saa er det kun en partiel Frafaldelse og denne partielle Frafaldelse maa da ogsaa kunne erstattes ved en partiel Optagelse, saaledes at en Enkelt træder ind istedetfor den Enkelte, der er frafalden. Derimod troer jeg ikke, at en Enkelt kan træde istedetfor 15 Medlemmer eller et mindre Antal, der falder, fra.

Krieger: Jeg ønsker ikke at udtale mig over selve det Fortolknings Spørgsmaal, som her foreligger; men jeg ønsker at udtale mig imod at Spørgsmaalet uden videre stilles til Afgjørelse af Forsamlingens Majoritet. Jeg troer nemlig, at det er et af de Spørgsmaal, som det tilkommer Formanden alene at afgjøre; kun hvis der var Tale om at tage en Bestemmelse med en Stemmesleerhed af 2 eller 3 eller hvis 15 Medlemmer forlange det i Genhold til § 38, kun da kan Sagen egne sig til Af-